

Особливості проведення акредитаційної експертизи на прикладі Республіки Польща

Коваленко С. М., здобувач вищої освіти 2 курсу спеціальності
«Адміністративний менеджмент», НФаУ

Коляда Т. А., к.ю.н., доцент, доцент кафедри менеджменту
та публічного адміністрування, НФаУ
takolyada@ukr.net

З метою виявлення та запозичення кращих практик вважаємо за необхідне дослідити та проаналізувати зарубіжних досвід проведення процедури акредитації освітніх програм.

Кожна країна має свої особливості щодо проведення акредитаційних експертиз. Так, наприклад, у Польщі створено Польський акредитаційний комітет (Polish Accreditation Committee). Згідно Статуту якого [1] кожен критерій може бути оцінений за трибальною шкалою як: виконаний, частково виконаний чи невиконаний. Сертифікат про акредитацію вперше видається строком на шість років. Також можлива видача сертифікату терміном до двох років, якщо принаймні один із критеріїв оцінки освітніх програм, отримав оцінку – частково виконаний.

Негативна оцінка (відмова у видачі сертифікату) можлива, якщо:

- принаймні один з критеріїв оцінки програми не виконується, оскільки помилки та недоліки, пов'язані з обсягом оцінки за цим критерієм, є критично важливими для забезпечення якості освіти, є постійними та не можуть бути усунені протягом максимум 2 років ;

- в результаті процедури повторного оцінювання було встановлено, що університет не виконував рекомендації;

- університет унеможливує або ускладнює проведення оцінки програми.

У Польщі існує 10 критеріїв, за якими оцінюється освітня програма:

1. Створення навчальної програми: концепція, цілі навчання та результати навчання;

2. Реалізація навчальної програми: зміст програми, графік реалізації навчальної програми, форми та організація занять, методи навчання, навчання, організація навчального процесу;

3. Прийом на навчання, перевірка досягнення студентами результатів навчання, проходження окремих семестрів та курсів, а також диплом;

4. Компетенції, досвід, кваліфікація та кількість персоналу, залученого до навчання, а також розвиток та вдосконалення персоналу;

5. Інфраструктура та освітні ресурси, що використовуються при реалізації навчальної програми та їх вдосконаленні;

6. Співпраця з соціально-економічним середовищем при побудові, впровадженні та вдосконаленні навчальної програми та її вплив на розвиток галузі дослідження;

7. Умови та шляхи підвищення ступеня інтернаціоналізації навчального процесу у галузі навчання;

8. Підтримка студентів у навчанні, соціальному, науковому чи професійному розвитку та виході на ринок праці, а також розвиток та вдосконалення форм підтримки;

9. Доступ громадськості до інформації про навчальну програму, умови її реалізації та досягнуті результати;

10. Політика якості, розробка, затвердження, моніторинг, перегляд та вдосконалення навчальної програми.

На нашу думку, акредитаційна процедура в Україні дещо схожа з Польщею. Цікавими є критерії оцінювання освітніх програм, зокрема 7 критерій. На відмінну від України, в Польщі інтернаціоналізація оцінюється як окремий критерій і може суттєво вплинути на фінальний результат акредитаційної експертизи.

Використана література:

1. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Official website. URL: https://www.pka.edu.pl/wpcontent/uploads/2019/11/statut_tekst_ujednolicony-EN.pdf.

Визначення основних чинників формування іміджу організації

Колеснікова В. Д., здобувач вищої освіти спеціальності

«Адміністративний менеджмент»

Національного фармацевтичного університету

v98.kolesnikova@gmail.com

Глєбова Н. В., к.е.н., доцент кафедри менеджменту

та публічного адміністрування

Національного фармацевтичного університету

У сучасних умовах імідж є однією з найважливіших складових конкурентоспроможності підприємства, базовою передумовою його успішної діяльності. Практика довела, що формування іміджу організації – процес складний та багатогранний, адже увагу соціального довілля привертає будь-яка представницька і публічна діяльність, тому, робота над бездоганністю іміджу, є чинником, що забезпечує інтенсивне процвітання. Виходячи з цього, можемо з впевненістю стверджувати, що дана тема є актуальною та важливою, адже без удосконалення різноманітних методів, підходів не можливо буде дати якісну та кількісну оцінку будь-якому соціальному закладу, який так само в сучасному світі стрімко удосконалюється, змінюється, переформатовується та потребує нового, свіжого, сучасного погляду та оцінки.

Одним з основних предметів дослідження були чинники, які формують в представлені суспільства імідж закладу та думку про нього. Зрозумівши ці чинники, ми можемо уже з точністю говорити, який аспект наших методів оцінки може бути задіяний, а який з них уже застарілий та потребує удосконалення. Тому, якою б непередбачуваною не була реакція громадськості в період формування вигляду структури, вся система обов'язково повинна